

Nr 206.

Av herr **Nilsson, Alexander**, och herr **Andersson, Karl**, om viss
ändring i förordningen angående explosiva varor.

I Kungl. Maj:ts förordning angående explosiva varor den 18 maj 1928 (nr 139) stadgas, att viss kvantitet dynamit eller annan för sprängningsarbete avsedd explosiv vara ävensom viss kvantitet tändhattar för sprängämnen må innehavas av den, som för visst ändamål är i behov av angivna myckenheter och med intyg, utfärdad i stadgad ordning, styrker sig vara »så ansedd, att trovärdighet bör skänkas uppgiften om behovet av och ändamålet med den explosiva varan samt att den explosiva varan utan missbruk bör kunna av honom innehavas».

Rörande i förordningen omförmält intyg (säkerhetsintyg) stadgas, att detta skall utfärdas i den ort, där sökanden har sitt hemvist, i stad av polismästaren, där sådan finnes, men eljest i regel av stadsfiskalen, samt å landet av polischefen i orten. Intyg må dessutom utfärdas av den, som blivit av länsstyrelsen särskilt förordnad.

Nämnda förordnings bestämmelser ha visat sig medföra, att intyg för inköp av sprängämnen icke längre kan erhållas kostnadsfritt, såsom fallet var enligt förut gällande kungl. förordning, då dylikt intyg kunde utfärdas utom av landsfiskalen i orten även av kyrkoherden i församlingen eller kommunalstämman eller kommunalnämndens ordförande.

Då med nuvarande bestämmelser säkerhetsintyget vid inköp av mindre kvantiteter ställer sig oproportionerligt dyrt i förhållande till varan, hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring av Kungl. Maj:ts förordning angående explosiva varor den 18 maj 1928, att däri omförmält säkerhetsintyg må kunna utfärdas av kommunal förtroendeman.

Stockholm den 30 januari 1929.

Alexander Nilsson.

Karl Andersson.